

Verhaal Charles Pletsers

»Na van Charles het zoveelste mailtje te hebben ontvangen met een foto van een schilderij van Dijkman, vroeg ik wat hem bewoog om “Dijkmannen” te kopen.

“Wat mijn passie is voor Dijkman, zal ik je in het kort vertellen. In 1991 ben ik gescheiden. Na drie jaar alleen te zijn geweest, heb ik bij toeval iemand leren kennen, met wie het klikte. Na een jaar besloten wij om samen te gaan wonen. De schilderijen van Dijkman waren van haar en pronkten toen in onze woonkamer. Helaas is zij inmiddels overleden. Haar broer vond dat ik al die tijd goed voor haar had gezorgd en bood mij aan om het schilderij van de Sint Servaasbrug

Blekerij Maastricht (1091)

vleeswaren en op die manier kwamen zij in het bezit daarvan. Of er nog meer waren zal ik eens vragen, maar dat schilderij van de Sint Servaasbrug heeft dus een hele bijzondere waarde voor mij.

Ik ga nog verder op zoek naar schilderijen van Dijkman, maar dan wel naar iets aparts, niet van die bekende plekjes die al zo vaak geschilderd zijn. De reden? Dan hebben mijn kinderen straks ook wat moois van Maastricht en omstreken aan de muur!”◀

bij Driessen te laten restaureren omdat het nogal beschadigd was. Toen ik mijn zwager naderhand vroeg hoe zij thuis aan die schilderijen van Dijkman waren gekomen, vertelde hij mij het volgende verhaal:

De broer van hun moeder had een slagerij op de Brusselsestraat en ma hielp daar ook vaak mee. Dijkman woonde toendertijd boven Meesters, een zaak met kachels gasfornuizen en huishoudelijke artikelen. Om in zijn levensonderhoud te voorzien, ruilde hij schilderijen voor

Onder de bogen Maastricht 1949 (1094)